

מירי העולם הזה כוח חדש כנס ארצי

כינוס ארצי ראשון של פעילים לדיון במילחמה וכי תוצאותיה, יתקיים בשבת, 10.11.73, בשעה 10.00, ב"תל-אביב.
יפתח את הדיון ח"כ אורי אבנרי.
חברים ואוהדים מוזמנים להשתתף. בייחוד מוזמנים החברים המגויסים, שיהיו בחופשה.
(פרטים נוספים — נא לעיין בגיליון הבא).

לחברים המגויסים

חברים ואוהדים בשרות פעיל (סדרי, קבע, מילואים) מתבקשים להודיע למוכירות הארצית (בר-כוכבא 71, ת"א) את מספרם האישי ומספר הדואר הצבאי שלהם, לשמירת הקשר ולקבלת חזר מר על דיוני התנועה על נושאי המילחמה, השלום וי הכיבוש.

מישרד התנועה

מישרד התנועה יהיה סתוח מ' עתה, ברחוב בריכוכבא 71, תל-אביב, טלפונים 283288/9, בשעות 17.00—09.00 בימים א'-ה' בשעות 13.00—09.00 ביום ו'.
אחרי השעה 17.00 ועד לשעה 21.00 תהיה בימים א'-ה' יזרונות של חברי הוועדה המרכזת, שאינם מגויסים.

חברים המשתחררים מהצבא, ומוכנים לפעילות הברתית ואחרת, מתבקשים להתקשר למוכירות להקמת הקשר איתם, וביום לבין חברים אחרים במקרי מות השוגים.

חוגי בית

המצב שנוצר עם תום הי קרבות מחייב דיון מעמיק כבעיות המילחמה והשלום. משום כך יש חשיבות מיוחדת לחוגי בית כימים אלה, בלי קשר למערכת החכמי-רות.

פעילי התנועה מוכנים להשתתף בדיונים האלה.
חברים המארגנים חוגי בית, וכל חוג אחר המעוניין (וכן קיבוצים, בתי-ספר, חוגי נוער, חוגים חברתיים, אירגונים וחוגים מדיניים) מתבקשים לפנות למישרד הארצי של התנועה, לשם תיאום.

24 שעות צלום!

בעזרת פלש למצלמה או למסרטה.
*** מבחר פלשים גדול.**
*** מקרני שקופיות, מקרני סרטים במבחר עשיר.**
*** הגדלת גלויות (9/13) 40 אגו-רות.**
צלומי פספורט בן-רגע!

פוטו-ברנר
 חיפה, רחוב ההלון 31

(המשך מעמוד 17)
 המפרידה בין התעלה לבין המידבר המשי תרע בואכה לגילוס ולקהיר. מצוי אותו נוף קסום ומופלא, הקרוי בשם "אזור החייץ החקלאי".

חזרה לימי הפרעונים

תעתימים מתוקים, שמקורה בניי לוס, מתמשכת לכל אורך הכביש קהיר-איסמעיליה. משם היא יורדת דרו-מה, עד לסואץ. משני עבריה של התעלה פרושים השדות, הבוסתנים, פרדסי התי פונים ומטעי האבוקדו והפירות הטורופיים האחרים ההופכים את האזור לאוהים צבעוני בלב המידבר.
 זוהי ארץ גושן, סרפאום בפי המצרים. חלקת אלוהים קטנה בתוך השממה. "איוה חמור היה משה רבנו שהוציא אותנו מכאן," מכריו אחד החיילים. בתוך רצועת הירק סוורות קבוצות של ביקמות טין חומות. אלה לא היו כפרים מעולם. על המפה מכונה כל ישוב כזה בשם "עוב". עוביחנידק ועובי-אברהים. ועוד שמות מסוג זה שהקידומת שלהם היא תמיד עוב. עוב בערבית פירושו אחוזה.

בימי הממלכה המצרית היה השטח כולו נחלתם של אפנדים. כל אפנדי והאחוזה שלו. לאפנדי היה באחוזה בית בנוי לבי נים אדומות, כנראה אותן הלכנים עצמן בהן בנו בני-ישראל את פיתום ואת רעמי סס בנחלת ארץ זו. ורחוק מביתו ניבנו בתי האריסים הפרימיטיביים שעבדו למע נו. הרפורמה החקלאית סילקה את הי אפנדים. אבל בתי האריסים נשארו בדיוק כפי שהיו.

אלפים שנות ציביליזציה פסחו על שטח ארץ זה ודילגו מעליו. הריהוט היחיד ב-בתיים מלבד כסאות ושולחנות עץ מיו-שנים, מורכב רובו ככולו מכלי חמר. את המים מתעלת-המים המרכזית אל הי תעלות הצרות המשמשות להשקאת השי דות והמטעים. שאבו כאן בשיטות שהיו מקובלות ודאי גם בתקופת הפרעונים. כל משאבה כזו היא בור מטייח בטיט. שאת המים מתוכו מעלים בעזרת מיתקן של מוטות עץ הגיטען על מיבנה מעוגל קטן, עשוי טיט ותבן גם הוא.

רק פה ושם, לאורך מסילת הברזל העוברת במקביל לתעלת המים, חצים בתי-אבן מסויידים בלבן. העיר הגדולה באזור, בין האגם חמר לאיסמעיליה, היא מחלת סרפאום. שני רחובות שבתיהם

והמילחמה. כאן היא נחשפת על כל האבסורדים שלה. גוויותיהם של חיילים מצריים, מבצי בצות בתוך שדות התירס. עדרים של כלבים עטים על הפגרים. קני נשק אנטי-טנקים צבועים ירוק מוסווים היטב בין הבוסתנים והשדות הירוקים. טנקים מסוחמים של המצרים תקועים בין הסימטאות אחרי שניסו לתפוס מחסות מאחורי החושות העלובות של הפלחים. בתוך תעלת-המים הירוקים מונחות מכור ניות הפוכות על כל מיטענן, אחרי שניסו להימלט מהפגזות על ציר הדרך היחיד, המעלה ענני אבק. העובר במקביל לי תעלה. סניף דואר בתחנת-הרכבת עם אלי פי מכתבים פזורים חרוכים שנשלחו לי חיילים המצרים בגיזרה זו ולא הגיעו מעולם ליעדם.

כשהם נכנסים למסלול של שיגרה בנוף בלתי-מתקבל-לעל-הדעת זה — שיגרה ה-כוללת ריצת בוקר, מיסדרים לבדיקת נשק, כביסת לבנים ושיעוריה-הדרכה ב-

מבט מהצד למעוז מצרי אופייני בגדה המערבית של התעלה. המוצב בנוי מסוללת עפר שחור דמוי פרסה שניתן לעלות עליו דרך שתי סוללות צרות. הכתף מהצד היא רמפה לעמדות טנקים. הסירות בחול הן סירות פיברגלס בהן השתמשו המצרים לצליחת התעלה בשלב הראשון.

סירות במידבר

"מצחק", אומר אחר, "איך שהמילחמה הזאת שינתה את כל המקובלות. פעם היו נופלים ההולכים ראשונה... הלוחמים היו נופלים. הפעם נפלו הרבה חברה שתמיד היו רחוקים מהמילחמה, שוטרים-צבאיים, ואפסנאים, נהגים... כאלה חברה שאף פעם לא נלחמו ממש..."

ואלוף, בקרו-המילחמה שלו. מצטרף להיראהי החיילים: "עשרים וחמש שנים הייתי בתוך המילחמות, ואף פעם לא ראיתי מילחמה כזאת. איוו מילחמה גר-ראה! רגע אחד אתה מפקד על עוצבה, מוזי חטיבות וגדודים בשטח, ורגע שני אתה נלחם על חיך בחבורת הפיקוד עם המיקלע ביד..."

הרכבת האחרונה לטהיר

החקלאי שלידי איסמעיליה, כאשר כבר נערכו קרבות באזור והמצרים לא ידעו מה תמונת המצב בשטח, היא נעצרה ביד צה"ל. עתה עומדת התחנה ריקה ושוממה.

תיפעול כללי-נשק חדשים, ביצוע משימות מבצעיות ושמירה בלילות — תופסים הי חיילים, אולי באופן בלתי מודע, את עולם הניגודים האבסורדי בתוכו הם חיים. לקראת ערב מוסיפים הנופים האגז-שיים החדשים שנוספו לשטח אלמנטים סוריאליסטיים חדשים. בליל של מראות הופך את הנוף למטורף לגמרי. בצד אחד גוחנים מפקדים על מפות והם עוד בתוך המילחמה. כמה עשרות מטרים מהם מקי פים חיילים את זמר הפופ הנודע, ליאו-גרד כהן, ומקשיבים בדממה לשירתו כש-הוא פורט על גיטרה. כאילו היו באולם קונצרטים. ולא רחוק מהם ניצבת קבוצת חיילים דתיים, פניהם אל המזרח, והם מתפללים ומתנועעים בדבקות כשבידי אחד מהם ספר תורה. "איוה עולם משוגע" מפי לים חייל קריאה ספונטאנית מפיו, כשי הוא ציפה בכל המראות יחד, "איוו מילי-

משמשים כתחנת רכבת, מיספר חנויות מכולת וסידקית. סניף דואר ומיתקני המ-סילה. במילחמת העולם השנייה, כשהר-כת הובילה לאזור מחנות הצבא הברי-טיים הגדולים, שהשתרעו לאורך עשרות קילומטרים מסואץ צפונה, ודאי היתה זו תחנה שוקקת. עכשיו היא נראית עזובה ועלובה. עוד משנים רבות קודם שבאו לכאן כוחות צה"ל.

המילחמה המשוגעת

הנופים הפסטוראליים אינם אלא אחיות-עניינים. דווקא כאן, על רקע הפריחה, הליבלוב, השלוות והירק, נתר פסת המילחמה בכל זוויתה. במידבר המת והצחי, אין ניגוד כה בולט בין החיים

חיסכון

שלט של בנק חיסכון של הדואר המצרי על זחל"ם ישראלי במבואות אחד הכפרים של אזור החייץ החקלאי בארץ גושן.